

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

9. Dec. Het leven vande H. Leocadia, Mag. an. 305.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

S LEOCADIA Virgo.
9. Decembris. Ioan. Cnobbaert exc.

L
ed
de
m
de
na
w
en
de
ha
ka
di
de
sp
de
se
de
ae
sta
u,
he
sij

ka
du
to
ric
en
te/

H E T L E V E N

V A N D E

H. LEOCADIA 9. DIE.A. 305.

M A G H E T.

De salighe Maghet Leocadia was geboren inde *vv^e ver-*
 stadt Toledo van edelen gheslachte. Den *scheyden*
 bloet-dorstighen President Dacianus dede *schrijvers.*
 haer vanghen: ende als sy voor hem ghe-
 bracht was / leyde hy haer te vozen haren
 edelbom met de verwoyentheydt van de superstitie
 der Christenen (soo hy die noemde) ende arbeypde
 met sineeckinghen / ende met dreyghementen haer te ra-
 den / dat sy het Christen gheloofde soude laten / ende sy *Dacianus*
 ne goden aenbidden. De H. Maghet en wiert niet be- *doet Leoca-*
 weeght door alle 't ghene dat den President haer seyde; *dia vanghen.*
 ende alle sijne listen verdwenen gelijk eenen roock; son-
 der dat hy dat hepligh herte konde beroeren. Hy dede
 haer setten in eenen donckeren en schroomelijcken karc-
 ker; om haer met den selven te pynighen: ende indient
 dit niet genoeghsaem en ware / haer te dooden met wree-
 de toymenten. De H. Leocadia was seer verblifft / als
 sy sagh / dat men haer na den karccker leydde; bekennen-
 de dat het eene groote gratie Godts was / dien daer af
 seer bedanckende; ende siende dat sommige haer volgh-
 den al weenende / keerde sy haer tot hen met een vroljck
 aensicht / ende seyde: Wel aen, soldaten van IESVS *Sy verblifft*
haer in te-
ghenspoet.
 sus, en bedroeft u niet om mijne pijn; maer verheught
 u, ende biedt my gheluck; aenghesien Godt my weerdigh
 heeft ghemaect, dat ick magh lijden voor de belijdinghe
 sijns naems.

Sy was wat tijds in desen strenghen ende harden
 karccker; ende verhoorende de moort die Dacianus ghe-
 durighlijcken onder de Christenen dede / in ghelijckx de
 toymenten / met welke hy hadde doen sterben de glo-
 rieuse Maghet Eulalia de Merida, wierdt sy beweeght;
 ende met droefheyt bevangen zijnde / badt sy onsen Hee-
 re; dat hy haer halen wilde / indien 't alsoo nut ware: op
 dat

K k ij

dat

Sp maectt
een Cruys
op eenen
harden steen.

dat sy niet en soude sien de vernielinghen van sijne kercke / ende de verminderinghe van sijn heyligh gheloobe. Godt dede de begheerte van de H. Maget; ende alsoo sy in haer ghebedt was / maectte sy met haren vinger een teecken des H. Cruys op eenen harden steen bande muren des karchers; soo dat het daer in bleef staen; ende het selve met groote devotie kussende / gaf sy hare gebenedijde ziele aen Godt. Haer lichaem wierdt ghebonden by het selve cruys / ligghende gheballen ter aerden; ende wierdt van de Christenen begraven / soo sy best konden. Dese H. Maghet stierf op den 9. dach van December / ontrent den jare ons Heeran 305. ten tijde van de Keyseren Diocletianus ende Maximianus.

Een wonder-
lijck mirakel
tot Toledo
ghebeurt.

Maer veel jaren ghebeurde in de kercke / daer de H. Maghet begraven was / eene wonderlijcke sake. Op den feestdach van de H. Leocadia, ghingh den Koninck Sacerfundus met alle den edeldom van sijn hof / om te houden den feestdach van de H. Maghet: ende alsoo in de kercke veel gheestelijcke ende wereldlijcke personen waren / dede den H. Illephonsus, die doen ter-tydt Aetschbisschop van Toledo was / sijn ghebedt voor 't graf van de H. Leocadia; ende terstondt den steen / die op 't graf lagh / en qualijck van dertigh personen verroert konde worden / hief hem van selfs op; de H. Maghet quam uyt het graf / ende siende op S. Illephonsus, stack sy haer hande uyt / ende raecte de sijne / segghende: O Illephonse, door u leeft de glorie van mijne vrouwe; gevende te verstaen / dat den H. Illephonsus hadde beschermt de supberhepdt ende glorie der maeghdelijckhepdt van onse L. Vrouwe teghen de ketteren / die de selve met hare goddeloose tonghen meynden te besmetten. Alle die bystaenders vielen ter aerden van hen selven / door de nieuwighepdt van dese wonderlijcke sake. Maer den H. Illephonsus onderbaert / sprack de H. Leocadia aen; ende seyde tot haer. O glorieuse Maghet / ende die weerdigh zijt met Godt in den hemel te regneren; aenghesien ghy hebt veracht ende ghegheben u leven voor sijnder liefden / saligh heeft dese stadt gheweest / om dat ghy in de selve geboren zijt; om dat ghy die met u bloedt geheplight hebt; en die nu vertroost met uwe tegenwoordigheyt. Keert / o Vrouwe / uwe ooghen van den hemel op de selve; ende beschermt met uwe ghebeden uwe inghesetenen / ende den Coninck / die uwen feestdach met soo groote devotie vierdt.

Sp komt
uphaer graf.

bierdt. Als Leocadia dese woorden hadde ghehoort / begonste sy wederom te gaen in 't graf; ende S. Illephonfus sneet met een mes / dat den Coninck hem gaf / een stuck van den doeck / daer S. Leocadia mede bedeckt was; om dat daer eene gedenckenisse soude blijven van soo grooten mirakel; ende dat de stadt Toledo soude vertroost zijn; om dat sy desen hemelschen schat bewaerde.

Het lichaem van de H. Leocadia was veel jaren in de stadt Toledo in haer graf / ende in eene kostelycke kercke / die den Coninck Sisebutus daer na timmerde. Van daer wierdt het van de Christenen gheboert na de stadt Obiedo / door de vreesse der Mooren / die Spaignien hadden in-ghenomen; op dat sy 't niet en souden verbzanden (ghelyck sy ghedaen hadden met de lichamen van andre Heplighen.) Ende ghelyck-men verstaet / was 't oock eenighen tijdt tot Obiedo: alwaer / soo in de stadt als in de kercke / hier af noch eenighe teekenen zijn. Van hier is dit H. lichaem verboert naer Nederlandt; ende het wierdt ghestelt in 't Clooster van den H. Gislenus. In dit Clooster van S. Gislenus wiert dese supbere Maget ge-eert van het onligghende volck; ende door hare ghebenden ontfinch het selve groote weidaden van den Heere / sonderlinghe teghen de peste / met welke sy te vozen seer ghequelt waren: tot den tijde dat de doozluchtighe Coninghinne Vrouwe Joanna / Moeder van den Keyser Carolus den Vijfden / wesende Vrouwe van het Nederlandt (om dat sy ghetrouwt hadde den Prince Philipus) in 't jaer ons Heeren 1500. op den 15. October / van den Abt ende monicken van 't voorszreven Clooster van Cella / verkreegh den knouffel van 't rechte been van S. Leocadia; den welcken sy als eenen kostelycken schat gaf aen de kercke van Toledo. Ten laetsten wierdt het selve door de groote doorszienigheyt ende vermhertigheyt des Heeren wedesom gebracht upt het selve Clooster / door d' authoriteyt van den Paus Gregorius den derthiensten / ende van den Coninck Philipus den tweeden van dien naem / van eenen Pater van onse Societeit IESV, ghenaeamt Michael Hernandez / en wederom ghelevert in haer vaderlandt ende staot Toledo / ende ghelept in de kercke met groote feestende blijdschap.

Haer lichaem
wordt in
Nederlandt
gheboert.